

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/94/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311230633
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Barcajová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2311230633.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Barcajovej a členiek senátu JUDr. Márie Klepancovej a JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: COFIDIS, a.s., IČO: 36 816 337, Bratislava, Suché mýto 1, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., IČO: 36 866 881, Bratislava, Žabotova 2/B, proti žalovanej: N. J., nar.XX.XX.XXXX, bytom F. Y. č. XXXX, o zaplatenie 1.281,11 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 15C/32/2012-57 zo dňa 25.09.2012 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 401,80 eura v mesačných splátkach po 20 eur vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca do zaplatenia m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 404,70 eura v splátkach po 20,- eur mesačne počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a to až do zaplatenia, vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia a vo zvyšku v zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa p o t v r d z u j e.

Žalovanej sa náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 401,80 eura, a to v mesačných splátkach vo výške 20 eur vždy do 15.- teho dňa toho ktorého mesiaca, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku a to až do zaplatenia priznanej čiastky. Nezaplatením čo len jednej splátky sa stáva splatnou celá nezaplatená časť priznanej čiastky. Vo vyššej časti žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou vznikol záväzkový vzťah, nakoľko došlo medzi nimi k platnému uzavretiu zmluvy o úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.000 eur. Tento záväzkový vzťah však posúdil ako spotrebiteľský, nakoľko ide o vzťah medzi podnikateľom a fyzickou osobou, ktorá koná v tomto vzťahu pre svoje osobné potreby a na súkromné účely a nie na účely podnikania alebo obchodu. Na takto posudzovaný vzťah preto treba aplikovať zákonnú úpravu Občianskeho zákonníka, ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré boli platné v čase uzavretia zmluvy. Z predložených poštových poukážok a potvrdení o vklade hotovosti na účet žalobcu mal súd za preukázané, že žalovaná žalobcovi splatila sumu vo výške 598,20 eura. Nakoľko súd mal jednoznačne preukázané, že zmluva o úvere neobsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti (počet, výšku a termíny splátok, výšku ročnej percentuálnej miery nákladov), ktoré vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver bol vzhľadom na ustanovenie § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná žalobcovi neuhradila celú poskytnutú

čiasťku 1.000 eur, ale len sumu vo výške 598,20 eura, súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sumu vo výške 401,80 eura v splátkach, aby tak sumu, ktorá jej bola reálne poskytnutá žalobcovi splatila, pričom súd vzal do úvahy aj súčasné majetkové pomery žalovanej. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol, nakoľko poskytnutý úver bol vzhľadom na vyššie uvedené poskytnutý bez poplatkov a bezúročne. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 OSP a žalobcovi, ktorý si trovy konania uplatnil, a ktorý bol v konaní úspešný len čiastočne, ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho skutkového zistenia a právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa, pričom žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že zmluva o úvere bola uzatvorená v súlade s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch. Dlžník podpisom zmluvy o úvere potvrdil, že so zmluvou o úvere sa oboznámil, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Dlžník svojím podpisom tiež zobral na vedomie, že všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy a prílohy 1-3 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Mal za to, že žalobca dlžníka dostatočne upozornil na nevyhnutnosť preštudovania si nielen zmluvy o úvere, ale aj jej neoddeliteľných súčastí. Dlžník mal povinnosť oboznámiť sa so znením Všeobecných obchodných podmienok, a ak by pre neho podmienky neboli prijateľné, zmluvu by neuzatvoril. Uzavrel teda, že žalovaná o povinnosti platiť úroky vedela. Nesúhlasil s aplikáciou ust. § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorú súd prvého stupňa odôvodnil tým, že v zmluve o úvere chýba údaj o ročnej úrokovej sadzbe, nakoľko žalobca uviedol len mesačnú, čo má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V sadzobníku poplatkov je uvedená síce len mesačná sadzba, avšak jednoduchým výpočtom je možné dospieť k výške ročnej úrokovej sadzby. Nestotožnil sa ani s názorom súdu, že zmluva neobsahuje konkrétne ročné percentuálne vyjadrenie miery nákladov spotrebiteľa na spotrebiteľský úver. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov sa v predmetnom záväzkovom vzťahu určuje podľa čl. 5.4 všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy. V príklade nákladov a splátok (príloha 3, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy) je uvedená výška RPMN. Formulár o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere v bode 3 výslovne zakotvuje, že ročná percentuálna miera nákladov vyplývajúca z návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 29 %. Poukázal tiež na skutočnosť, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom, na ktorý je potrebné aplikovať ust. Obchodného zákonníka, pričom v zmysle § 273 ods. 1 časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzatvárajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou obsahuje RPMN, ako aj výšku ročnej úrokovej sadzby, a preto nemožno poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Aplikácia § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch bola nedôvodná, nakoľko by prichádzala do úvahy len v prípade, ak by žalobca úplne opomenul uviesť v zmluve o úvere výšku úrokovej sadzby a výšku RPMN. Rovnako sa nestotožnil ani s názorom súdu, že nemá nárok ani na uplatnenú sumu poistného. Zdôraznil, že poistenie je nepovinné, žalovaná mala možnosť poistenie odmietnuť. Nakoľko žalovaná porušila svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, vzniklo žalobcovi právo žiadať sankciu v zmysle zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok. V závere zhrnul, že súd prvého stupňa svojím rozhodnutím zasiahol do práva na súdnu ochranu žalobcu garantovaného ústavou.

Žalovaná k odvolaniu žalobcu uviedla, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa v celom rozsahu súhlasí a žiada ho potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 OSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, proti rozhodnutiu, proti ktorému bol tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 OSP), preskúmal vec, posúdil v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 a 2 OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné zmeniť. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia z. č. 757/2004 Z. z.).

Podľa § 220 OSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko veriteľ poskytol dlžníkovi peňažné prostriedky na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch), ako aj spotrebiteľskou zmluvou podľa Občianskeho zákonníka a zákona o ochrane spotrebiteľa. Napokon túto skutočnosť žalobca ani v odvolaní nenamietal.

Podľa § 4 ods. 1 zákona 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zákona 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Ustanovenie § 4 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí (napr. výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; RPMN) nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Sankcia neplatnosti by totiž neprimerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške. Absencia týchto náležitostí je sankcionovaná tým, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zákomom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo.

Predmetná zmluva o úvere v jej vlastnom texte neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, suma a počet splátok sú uvedené len v prílohe č. 3 k všeobecným obchodným podmienkam, termíny splátok vyplývajú zo všeobecných obchodných podmienok. Tieto údaje však musí obsahovať priamo zmluva o spotrebiteľskom úvere, a to už v okamihu jej uzatvárania, pričom majú byť uvedené zrozumiteľne a dostatočne prehľadne (veľkým písmom). Skutočnosť, že tieto údaje sú uvedené v obchodných podmienkach a prílohách, nie je dostačujúca. Ustanovenie § 4 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli súčasťou zmluvných rokovaní účastníkov, boli presne uvedené v zmluve, ktorá musí mať písomnú formu. Uvedenie týchto podstatných náležitostí zmluvy v obchodných podmienkach nemožno považovať za naplnenie tejto zákonnej požiadavky.

Zmluva ako aj celé všeobecné obchodné podmienky sú písané veľmi malým, ťažko čitateľným písmom, pričom úroková sadzba je v predmetnej zmluve uvedená tak malým písmom, že je čitateľná len pomocou lupy. Ročná úroková sadzba je podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy v zmysle § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka a zároveň ju vyžaduje aj ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch. Skutočnosť, že ide o revolvingový úver nie je dôvodom, aby v úverovej zmluve nebola uvedená úroková sadzba a poplatky spojené s poskytnutím úveru. Uvedenie úrokovej sadzby v prílohe všeobecných obchodných podmienok nie je dostatočné, nakoľko tento údaj musí obsahovať priamo zmluva, pričom uvedenie mesačnej úrokovej sadzby namiesto ročnej naznačuje, že táto mohla byť uvedená za účelom zavádzania spotrebiteľa.

Predmetná zmluva neobsahuje ani RPMN. Je pravdou, že pri revolvingovom úvere nie je možné v zmluve RPMN jednoznačne uviesť (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/95/2010). Pritom revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplätný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zisiteľné. To však už dobre možné nie je v priebehu revolvingu, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Keďže predmetná vec sa týka revolvingového úveru, RPMN nie je dobre možné stanoviť. Neuvedenie konkrétnej a presnej RPMN v zmluve o revolvingovom úvere vzhľadom na charakter revolvingového úveru nemôže mať za následok, že úver bude bezúročný a bez poplatkov, v zmluve o revolvingovom úvere je možné uviesť akúsi „vzorovú“ RPMN, ktorá by bola vypočítaná podľa „ideálnych podmienok“ - keby spotrebiteľ čerpal celý úverový rámec naraz a potom už len splácal dohodnuté splátky bez toho, aby úver opakovane čerpal. Aj pri uvedení takejto RPMN spotrebiteľ môže porovnať tento produkt s inými produktmi na trhu, nakoľko účelom uvádzania RPMN je umožniť spotrebiteľovi zistiť a porovnať výhodnosť jednotlivých produktov, pričom konkrétna RPMN potom závisí od ním zvoleného spôsobu čerpania úverového rámca.

Vzhľadom na tieto dôvody súd prvého stupňa správne posúdil, že predmetný úver je podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. bezúročný a bez poplatkov a to minimálne z dôvodu absencie ročnej úrokovej sadzby v zmluve.

Súd prvého stupňa však pri zisťovaní skutkového stavu pochybil, keď nesprávne určil, v akej výške bol úver poskytnutý a v akej výške bol žalovanou splatený.

Odvolačný súd z obsahu zmluvy uzatvorenej dňa 19.09.2008 zistil, že žalovanej bol poskytnutý revolvingový úver, ktorého úverový rámec bol 30.000 Sk (995,82 eura). Podstatou revolvingového úveru je, že klient čerpá finančné prostriedky opakovane v rámci určitého finančného limitu (úverového rámca). Z predmetnej zmluvy vyplýva, že žalovaná žiadala o vyplatenie celého úverového rámca na svoj bankový účet, čerpanie v zmysle výpisu z úverového účtu klienta bolo uskutočnené dňa 23.09.2008 vo výške 995,82 eura a ďalšie čerpanie bolo uskutočnené dňa 31.03.2009 vo výške 87,11 eura. Celkovo bol teda žalovanej veriteľom poskytnutý úver vo výške 1.082,93 eura. Súd prvého stupňa nesprávne vychádzal z tvrdenia žalovanej, že jej bola poskytnutá suma 1.000 eur, nakoľko toto tvrdenie nebolo preukázané žiadnym dôkazom. Rovnako súd prvého stupňa nesprávne uvádza, že podľa žalobcu bola žalovanej poskytnutá suma 995,82 eura, nakoľko táto suma je len úverovým rámcom. Podľa výpisu z úverového účtu klienta je nesporné, že žalovanej bola celkovo poskytnutá suma 1.082,93 eura a žalovaná zaplatila žalobcovi v splátkach úveru spolu 678,23 eura, presne v takej výške ako žalobca uvádza v návrhu na začatie konania. Nebol preto dôvod, aby súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaná zaplatila len 598,20 eura, čo vyplývalo z ňou predložených dokladov, keď žalobca uvádzal, že zaplatila viac, čo preukazuje aj výpis z úverového účtu klienta.

Nakoľko predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, má žalobca právo len na vrátenie sumy poskytnutého a nesplateného úveru. Nakoľko žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 1.082,93 eura a doposiaľ zaplatila sumu 678,23 eura, súd prvého stupňa ju mal správne zaviazat' a zaplatenie sumy 404,70 eura.

Čo sa týka žalobcom požadovaného poistného za poistenie predmetného úveru, odvolací súd uvádza, že dojednanie poistenia nemožno považovať za platné, nakoľko nebola uzatvorená riadna poistná zmluva, jej uzatvorenie prebehlo len ako výslovné neodmietnutie poistenia, pričom zmluvné podmienky týkajúce sa uzatvorenia poistenia boli písané veľmi malým písmom v zmluve, ako aj vo všeobecných obchodných podmienkach. Nie je zrejmé, či žalovaná pri uzatváraní zmluvy o revolvingovom úvere bola oboznámená aj s tým, že uzatvára poistnú zmluvu. Za týchto okolností poistenie možno chápať len ako ďalší poplatok požadovaný žalobcom v súvislosti s dojednaným úverom, a nakoľko predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov, žalobca naň nemá právo.

Čo sa týka určenia, že žalobcovi priznané plnenie bude plnené žalovanou v splátkach, odvolací súd len dodáva, že určenie dlhšej než trojdennej lehoty na plnenie, ako aj povolenie splátok patrí medzi procesné úkony súdu, ktoré zveruje zákon do jeho voľnej úvahy. Súdu je tak umožnené, aby sám a nezávisle od návrhu účastníkov zvažil, či je povolenie predmetnej výhody vhodné so zreteľom na sociálne pomery toho, ktorému sa povinnosť plnenia ukladá, na výšku prisúdenej čiastky alebo na iné okolnosti prípadu. V danom prípade sa odvolací stotožnil s právnym názorom súdu, že na strane žalovanej sú splnené zákonné podmienky na povolenie splátok a to vzhľadom na jej aktuálnu zlú sociálnu situáciu, keď výška splátok zo strany súdu bola určená tak, že dlžná istina bude žalobcovi uhradená v primeranej lehote.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti (a pretože na základe odvolania žalobcu žalobcovi priznal viac, aj vo vyhovujúcej časti) podľa § 220 OSP zmenil tak, že na istine mu priznal namiesto sumy 401,80 eura sumu 404,70 eura, ktorú mu žalovaná zaplatí v splátkach po 20 eur mesačne priznaných v súlade s ustanovením § 160 OSP a vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá, ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Čo sa týka trov prvostupňového konania, tu je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa výrok o trovách nesprávne formuloval. Nakoľko postupoval podľa § 142 ods. 2 OSP (obaja účastníci boli v konaní čiastočne úspešní), výrok mal správne znieť tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo. Ak mal za to, že v konaní bol úspešnejší žalobca, mal jeho úspech vyčíslieť, avšak žalobca si trovy konania uplatnil, preto nie je zrejmé, prečo mu súd náhradu trov nepriznal.

Nakoľko odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa, musí opätovne rozhodnúť aj o trovách prvostupňového konania (§ 224 ods. 2 OSP). Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 1.281,11 eura, priznaná mu bola suma 404,70 eura, žalobca bol úspešný v časti 404,70 eura (31,6%), žalovaná v časti 876,41 eura (68,4%), celkový úspech žalovanej v konaní bol 36,8% (68,4%-31,6%). Nakoľko žalovaná si trovy konania neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli, v zmysle § 142 ods. 2 OSP nemá právo na náhradu trov prvostupňového konania.

V odvolacom konaní bola fakticky plne úspešná žalovaná, neúspešná bola len v nepatrnej časti, v dôsledku čoho jej v zmysle § 142 ods. 3 v spojení s § 224 ods. 1 OSP vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Vzhľadom k tomu, že si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, odvolací súd jej ju nepriznal.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.